

Żyj długie—długie lata nasz rodzony, gorąco ukochany towarzyszu Mołotow! Wybitny działacz partii bolszewickiej

Towarzysz Mołotow liczy pięćdziesiąt lat. Z tych pięćdziesiąt lat, trzydzieści pięć lat oddał całkowicie klasie robotniczej, walce za sprawę, której towarzysze Mołotow poświęcił się od piętnastego roku życia.

Jako młodzieniec wstąpił towarzysze Mołotow w szeregi partii bolszewickiej. Naczął walczyć, niewyżywał, nie bał się, nie zniósł wiary w zwycięstwo. W czasie tych lat przeżył jego życie stanął na drodze nieustraszonej walki rewolucyjnej, na którą wstąpił towarzysze Mołotow w 1906 roku, będąc jeszcze uczniem realnej szkoły.

W „stażce” „Stalin” Anri Barbius z kilku skondensowanych zdanach dał niezmiernie silną charakterystykę starych bolszewików. Wskazywał na ich cechy, które należą do towarzyszy Mołotowa. Barbius pisze: „Rzemiosło konspiracyjnego agitatora, zawodowego rewolucjonisty, które porwał Stalin, jak i wielu innych, — jest to ciężkie rzemiosło. Kto się za nie wziął jest w kolizji z prawem. Na niego poluje cały aparat państwa, jego gnębi policja. On stał się zdobyczą cara i jego ogromnej, wykarmionej, uzbrojonej po uszy, liźnej zgraję.”

On podobny jest do zesłanego w czasie krótkoterminowego urlopu, on ukrywa się, przywierając do ziemi, on zawsze powinien być w gotowości... Zjawiając się to tam, to tu, on zawsze wiezie gwień i zapala umysły, a jedynym dźwigarzem, którym powinien podnieść naród, — jest jego przekonanie i jego głos.

Zajmując się tym rzemiosłem, gdzie tylko nie sprzyja — na horyzoncie dokładnie zarysowuje się więzieniec, Sybir i szubienica. Tym rzemiosłem może zająć się nie każdy”. (Anri Barbius, „Stalin”, str. 22 —23).

Niewygody i niedostatki, bezsenność i niedojadanie, areszt i zesłanie, ciężkie życie nielegalnego rewolucjonisty — wszystko to w pełnej mierze przeżywał i towarzysze Mołotow. Ale prześladowania caratu tylko zahartowały rewolucyjną wolę bolszewika. Jeszcze jako młodzieniec dostaje się on do więzienia i ten czas, który towarzysze Mołotow zmuszony jest spędzić zdala od robotniczych mas, on wykorzystuje na opisanie marksyzmu.

Mają dziesięć lat jest na zesłaniu w głuchej w oym czasie Wologodzkiej guberni, lecz i tutaj towarzysze Mołotow nie traci ani minuty drogoceńnego czasu; on tworzy organizację bolszewicką, prowadzi nielegalną pracę wśród robotników.

Jako asystent Petruszkińskiego Instytutu politechnicznego, towarzysze Mołotow organizuje rewolucyjną organizację młodzieży, prowadzi w bolszewickiej gazecie „Istiwada”, jest jednym z najbliższych pomocników Stalina w zakresie organizacji i kierownictwa „Prawdy”, głosowi której jaz

wtedy w 1912 r. przysłuchiwał się proletariát całej Rosji.

Lata wojny imperialistycznej Organizacji bolszewickiej są rozgromione. Tow. Mołotowa śledzą policja, lecz nie tak łatwo obowiązuje go, tego rutynowanego konspiracyjara.

On tworzy bolszewickie loty, organizuje w tym czasie w Piotrogradzie, w Moskwie, w Moskiewskiej gubernii, w maszynowniach słowa bolszewizmu. Niebezpieczeństwa są ogromne, lecz on ich nie boi się. W myśli złączenia partii rozwija ogromną w tym czasie robotę w Piotrogradzie, w Moskwie.

Cośkij definitywnie udobył się na niego i śledził wybitnego działacza bolszewickiego, — poszedł więc i został w daleką Wschodnią Syberję.

Lecz nie na długo. Tow. Mołotow wkrótce ucieka z zesłania. I znów okazują się w stolicy, jako członk Rosyjskiego Biura lenińskiego Centralnego Komitetu, uznany kierownik pioski produkcyjnej bolszewickiej konspiracyj.

W lutowej rewolucji, która obalila nienawistną samodziernię, dużo jest pracy i silnej organizacyjnej towarzysze Mołotow, wierzący ucznia wielkich wodzów klasy robotniczej — Lenina i Stalina.

Caryzm obalony. Tow. Mołotow tworzy ponownie leninowsko-stalinowską „Prawdę”, kierując działaniem żołnierskich organizacji, delegujących swoich deputowanych do Rady Piotrogradzkiej, tworzy bolszewickie organizacje w zakładach.

W historyczne dni Wielkiej Październikowej rewolucji towarzysze Mołotow — w szałbie rewolucji, w Wojskowo-Rewolucyjnym Komitecie, którym bezpośrednio kierował towarzysze Stalin.

Tow. Mołotow później wspominał o swojej pracy w Wojskowo-Rewolucyjnym Komitecie. Były to pierwsze tygodnie Wielkiego Października. Zdajemy sobie, — wspominał towarzysze Mołotow, że w ciągu tych tygodni przez Wojskowo-Rewolucyjny Komitet przeszły nie setki, a tysiące delegacji i dziesiątki tysięcy delegatów, lakujących dokładnie dowiedzieć się o toku rewolucji i o działalności Wojskowo-Rewolucyjnego Komitetu.

Bukali przedewszystkiem prawdziwych wydarzeń i bezpośrednio wyobrażania sobie nowej władzy”. (W MOŁOTOW „Fragmety pracy w dni Październikowe”, „Prawda”, 7 listopada 1925 r.)

Tow. Mołotow stał na czele agnitycyjnego oddziału Wojskowo-Rewolucyjnego Komitetu. Od rana do nocy nie zaznał odpoczynku, przyjmował ogromną ilość ludzi: robotników, żołnierzy, marynarzy, włócznie. — objaśniał treść zasadnych wydarzeń, zapatrywał ich w literaturę, rozsyłał delegatów do wszystkich kątów kraju, zorganizował inspekcję u nich, pisał, jak należy walczyć za władzę sowiecką, jak udebić prawdziwe słowo w masach socjalistycznej rewolucji.

Korzystał się z jego doświadczenia.

Zgrata białogwardystów i interwentów obiegła sowiecką republikę.

Wymagany był gigantyczny wysiłek dla wskrzeszenia robotniczo—włoszczańskiego państwa.

Partia Bolszewicka pobudziła naród do walki o czystej urzędowo bolszewickim i interwentom. Wrogów był silny, dobrze uzbrojony i za patrony. Trzeba było nieprzerwanie zapatrywać Armie Czerwonej w najniebezpieczniejsze. Tow. Mo-

W. I. Lenin, I. W. Stalin i W. M. Mołotow w redakcji „Prawdy”
Rys. P. Wasiliewa

towarzysze Mołotow w tym ciężkim dla kraju czasie zostaje przydzielony przez partię do stanowisko przewodniczącego Rady gospodarczej ludowego północnego regionu, obejmującego siedem północnych guberni, w tej liczbie i Piotrogrodzka, najcięższej uprzemysłowanej części najbardziej ważną wówczas dla narodowego życia gospodarczego.

Jesien 1920 roku. Trzeba odcisnąć przemysł i transport, trzeba natężyć życiem wygasłe zakłady, fabryki, elektrownie. A do tego niezbędny jest węgiel. Partia przesyła towarzysze Mołotowa do Donbasu na stanowisko sekretarza Donieckiego gubernialnego komitetu partii, a później po krótkim czasie — na stanowisko sekretarza Centralnego Komitetu KłPB Ukrainy. Ukraina wtedy oznaczała dla naszego kraju chleb i węgiel, i staje się przeto najważniejszą, dlatego CK partii wyznaczył towarzysze Mołotowa naszym ukraińskim bolszewickim partii, znając jego starożytność, kolosalne zdolności pracy, zdolność wycisnąć i organizowania się w najbardziej skomplikowanych, zawitych kwestiach.

partia znala niegraniczone odlanie Mołotowa sprawie partii, jego kryształową uczciwość, przywiązanie, nieublagalność w stosunku do wrogów.

Te właściwości Mołotowa — wybitnego działacza politycznego — leninowsko-stalinowskiego typu — zostały były dobrane całej partii. Lenin pisał o towarzysze Mołotow: „ Jest przeto przeto stary partyjny pracownik”.

Po X jeździe partii towarzysze Mołotow — jest sekretarzem Centralnego Komitetu partii. Do-

szesnast lat on był na tym stanowisku — od 1920 do końca 1930 roku. Były to prawie najbardziej skomplikowane lata w historii naszego kraju: zakończenie wojny domowej, przejście do nowej polityki ekonomicznej (cep i do budowy gospodarstwa narodowego, śmierć Lenina, atak wrogów partii na leninizm, Stalin wście uprzemysłowienie kraju, obszerna kolektywizacja gospodarstwa wiejskiego i likwidacja kulactwa jako klasy.

Z takim poświęceniem, żelazną logiką, przekonaniami towarzysze Mołotow demaskował i bucharynowsko-rykowski adżdajów i nikczemników. Całe życie towarzysze Mołotowa — to odwieczdlenie bolszewickiej rewolucyjnej czujności, nieublagalności w stosunku do wrogów, wierności wielkiej nauce Lenina-Stalina. Tego towarzysze Mołotow uczy wszystkich partyjnych i niepartyjnych bolszewików. W szeregach naszej partii, — powiada towarzysze Mołotow, — nie ma i nie może być człowieka, który by nie polął, że tylko na zasadzie wcielenia w życie leninowskiej nauki, na zasadzie zrealizowania polityki leninowskiej, partia osiągnęła największe zwycięstwa. W konsekwentnym wcieleniu w życie nauki leninowskiej w praktyce — największa zasługa naszego Centralnego Komitetu na czele z wiertnym kontynuatorem dzieła Lenina towarzysze Stalinem”.

Na stanowisku sekretarza CK towarzysze Mołotow ze szczególną dokładnością opracował zagadnienie pracy partii na wsi, kwestię wzmocnienia związku robotników i włóciarek. Na XV jeździe partii, na którym towarzysze Stalin ogłosił kurs w kierunku kolektywizacji gospodarstwa wiejskiego, odczytał o wsi wygłosił towarzysze Mołotow. On powiedział:

„Oto jeśli mówić o hańdabe obecnej chwili, to tym hasłem jest: wiesz naprzód — do wielkiej kolektywnej gospodarki. Oto hasło obecnej chwili”.

Bolszewicką partyjnością orzekniętą jest cała trzydziestoletnia walka towarzysze Mołotowa za sprawę klasy robotniczej. Kiedy w końcu 1930 r. towarzysze Mołotow został wyznaczony na wy-sobie stanowisko szefa rządu, on w obecności całej partii analizował: „... Długość w Siewarko- mie przystąpił jako partyjny pracownik, jako przewodnik woli partii i jej Centralnego Komitetu. W MOŁOTOW, W walce za socjalizm”. Part. wyd. 1934 rok, str. 76.

Partia zna towarzysze Mołotowa, jako wielkiego partyjnego i państwowego działacza. On zagłaja nasze sprawy partyjne jego głos dźwięczy na sali Rady Najwyższej ZSRR i a trybuny Czerwonego placu; on jest zastępcą partii i państwa i w wielom towarzysze partii on wygłasza odczyty o donaszej władze, które wzbudziły nasz naród do zrealizowania stalnowskiej polityki kraju socjalizmu.

Autorytet towarzysze Mołotowa, najbliższego współpracownika wielkiego Stalina — niesprzeczałony. M. 1944, ostatnie, powstanie to niezaprzeczany wielki. Tymi uczciami pełną są bolszewicy — partyjni i niepartyjni, miliony sowieckich ludzi, żyjących towarzysze Mołotowa — w niezaprzeczany wielki — w el — lat zwa ku radzici naroda sowieckiego, ku socjalistycznej drodze, ku socjalistycznej drodze, która pod sztandarom Lenina-Stalina osiągnęła zwycięstwo komunizmu na całym świecie.

N. Mor

